

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. ЛЕВСКИ, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Палмира Д. Атанасова

при участието на секретаря Янка Д. Иванова
като разгледа докладваното от Палмира Д. Атанасова Гражданско дело № 20234410100806 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 422 от ГПК във връзка с чл. 79 от ЗЗД и по чл. 422 от ГПК във връзка с чл. 86 от ЗЗД.

В исковата си молба ищецът твърди, че на 28.02.2022 г. Т. Т. Е. подава до *** ЕООД попълнено и подписано Искане за отпускане на потребителски кредит *** Стандарт със зададени параметри, че последната е получила разяснения, които са й дали възможност да прецени доколко предлаганите продукти съответстват на възможностите и на финансовото й състояние, че същата е декларирала, че е запозната и с Общите условия на *** ЕООД, и е получила преддоговорна информация под формата на Стандартен европейски формуляр с Допълнителна преддоговорна информация, след което е сключен договор за потребителски кредит № ***, съгласно който на Т. Т. Е. е предоставен кредит в размер на 1000 лв., която сума е преведена чрез паричен превод към Изи пей с преводно нареждане за кредитен превод от 28.02.2022 г. Твърди се, че от своя страна Т. Т. Е. е поела задължение да погаси предоставения й заем с равни месечни вноски в размер и срокове, според погасителния план, който е неразделна част от договора.

Твърди се също така, че Т. Т. Е. е поискала и е получила одобрение да закупи и допълнителни услуги към договора за кредит, а именно услугите

„Фаст“ и „Флекси“, в резултат на което параметрите на сключения договор са следните:

- сума на кредита 1000 лв.
- срок на кредита – 18 месеца
- размер на месечната вноска по кредита 75,29 лв.
- дата на погасяване на вноска по време на изплащането на заема – 5-то число на месеца
- годишен процент на разходите – 48,55
- годишен лихвен процент – 41,00
- общо дължима сума по кредита – 1355,33 лв.
- възнаграждение за закупена допълнителна услуга „Фаст“ – 350 лв.
- възнаграждение за закупена допълнителна услуга „Флекси“ – 550 лв.
- размер на вноската по закупена допълнителна услуга – 50 лв.

В резултат, общото задължение по кредита и по закупената допълнителна услуга е 2255,33 лв. и общия размер на месечната вноска по договора 125,29 лв.

Твърди се, че Т. Е. не е изпълнила поетото задължение с договора, тъй като е преустановила плащанията на погасителните вноски, в резултат на което е изпаднала в забава. Твърди се, че извършените плащания от Т. Е. са както следва: на 02.08.2022 г. – 130 лв., на 14.09.2022 г. – 200 лв., на 23.12.2022 г. – 150 лв.

Твърди се, че поради неизпълнение на поетите договорни задължения, клиентът е изпаднал в забава, поради което поради просрочие на две или повече последователни месечни вноски в пълен размер договорът е прекратен, а задълженията по него са обявени за предсрочно изискуеми на 05.06.2023 г., за което Т. Т. Е. е уведомена лично чрез уведомително писмо на посочения от нея адрес в договора.

Твърди се, че към момента на подаване на исковата молба целият срок на договора е изтекъл и вземането е изискуемо в пълния си дължим размер, поради което не е необходимо доказване на обявена предсрочна изискуемост, като последната вноска по погасителен план е била с дата 05.09.2023 г.

Твърди се, че поради неплащане на дължимите суми ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в РС Левски, въз основа на което срещу Т. Е. е издадена заповед за изпълнение, че след издаване на заповедта за изпълнение на 05.10.2023 г. Т. Е. е заплатила и

сумата от 874,85 лв., резултат на което общата сума на направените плащания по договора за потребителски кредит е в размер на 1354,85 лв., като с нея за погасени следните суми:

- сума в размер на 971,10 лв. – съгласно задължението по погасителен план,

- сума в размер на 209,79 лв. – лихви за просрочие на вноските по погасителен план, поради плащане на вноските със забава,

- сума в размер на 30 лв. – начислени такси по Тарифа, съгласно уговореното в чл. 17.4 от Общите условия към договора за потребителски кредит,

- сумата от 91,07 лв. – присъдени деловодни разноски в заповедното производство, от които 41,07 лв. д.т. и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение,

- сумата от 52,89 лв. – законна лихва – дължима за периода от 05.06.2023 г. – датата на предсрочната изискуемост до 29.08.2023 г.

В резултат се твърди, че дължимите суми от Т. Т. Е. по сключения между страните договор за потребителски кредит № *** от 28.02.2022 г. са общо в размер на 1269,62 лв., включващи следните суми:

- сумата от 874,85 лв. – главница по договора;

- сумата от 242,48 лв. – непогасено договорно възнаграждение, дължимо за периода от 05.07.2022 г. до 05.06.2023 г. – датата на предсрочната изискуемост;

- сумата от 152,29 лв. – представляваща възнаграждение за закупена и използвана услуга Фаст.

Моли се съда да постанови решение, с което да признае вземането на ищцовото дружество по отношение на ответницата Т. Т. Е. по сключения между страните договор за потребителски кредит № *** от 28.02.2022 г. за сумата от 874,85 лв. – главница по договора; за законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в РС Левски по ч.гр.д. 499/2023 г., за сумата от 242,48 лв. – непогасено договорно възнаграждение, дължимо за периода от 05.07.2022 г. до 05.06.2023 г. – датата на предсрочната изискуемост; и за сумата от 152,29 лв. – представляваща възнаграждение за закупена и използвана услуга Фаст, за които суми е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. 499/2023 г. на РС Левски. Претендират се и направените деловодни

разноски.

В едномесечния срок по чл. 131 от ГПК ответницата не е представила писмен отговор на исковата молба, не е изразила становище, не е представила доказателства и не е направила доказателствени искания.

В съдебно заседание не се явява представител на ищцовото дружество. Постъпила е молба, с която е направено искане да се гледа делото в отсъствие на ищцовата страна.

В съдебно заседание ответницата не се явява. За нея се явява адвокат А. А., който оспорва предявените искове и представя писмена молба, в която е изложил подробно становище във връзка с направените оспорвания и дадените указания на съда, че се дава възможност на основание чл. 146 ал.3 от ГПК да изложат становище.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Видно от приложеното към настоящото дело ч.гр.д. 499/2023 г. на РС Левски е, че в РС Левски е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което е издадена заповед за изпълнение против ответника.

Съобщението за издадената заповед за изпълнение е връчено на длъжника на 27.09.2023 г. и същия в дадения му едномесечен срок на 05.10.2023 г. е представил възражение по чл. 414а от ГПК, с което е заявил, че е изпълнил изцяло задължението си по заповедта за изпълнение и към възражението е представил разписка за извършено плащане на сумата от 2519,67 лв.

На основание чл. 414а ал.3 от ГПК, съдът е постановил определение да се изпрати на заявителя съобщение, ведно с копие от постъпилото възражение и представеното към него доказателство с указание, че може да подаде становище в тридневен срок, както и че ако не подаде становище в указания срок, съдът обезсилва изцяло или частично заповедта за изпълнение съгласно разпоредбата на чл. 414а ал. 4 от ГПК, включително в частта за разноските.

Заявителя е получил съобщението, ведно с копие от определението, възражението и представеното доказателство на 18.10.2023 г. и на 24.10.2023 г. в РС Левски е постъпило становище, с което е заявено, че след извършеното плащане са останали задължения, конкретно посочени по вид и размер и е направено искане да се издаде изпълнителен лист за посочените в

становището суми.

С определение № 545/27.11.2023 г., съдът е приел, че на практика е налице спор между страните, относно вземането посочено от заявителя, след което е разпоредил да се изпрати на заявителя съобщение, че може да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса.

В указания от съда срок, заявителя е предявил настоящия иск.

По делото е представено копие от договор за потребителски кредит *** Стандарт, сключен между *** ЕООД – в качеството на кредитор и Т. Т. Е., в качеството на кредитополучател, наричана в договора клиент, по силата на който на Е. е предоставен кредит в размер на 1000 лв, със срок на кредита 18 месеца, посочен размер на вноската по кредита 75,29 лв., посочен ГПР 48,55 лв., посочен Годишен лихвен процент 41,00% и дължима сума по кредита 1355,33 лв. В договора е посочено, че при кандидатстването си за потребителски кредит клиента изрично е поискал да закупи допълнителна незадължителна услуга Фаст и незадължителна допълнителна услуга Флекси, като е посочено, че възнаграждението за закупената допълнителна услуга Фаст е 350 лв., а за закупената допълнителна услуга Флекси – 550 лв. Посочено е, че размерът на вноската по закупените допълнителни услуги е 50 лв. и е дължима заедно с месечната погасителна вноска по кредита, като общото задължение по кредита е посочено, че е в размер на 2255,33 лв., общия размер на вноската е 125,29 лв. и датата на погасяване е 5 ден от месеца.

Сключения между страните договор има признаците на договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9 ал.1 от ЗПК. Ответникът е физическо лице, за което няма данни при сключването на процесния договор да е действало в рамките на своята професионална или търговска дейност, а кредиторът е търговско дружество с предмет на дейност кредитиране, включително предоставяне на потребителски кредити и при сключване на процесния договор кредиторът е действал в качеството на „търговец“, според легалната дефиниция, дадена в параграф 13 т.2 от Допълнителните разпоредби на ЗЗП, а ответникът има качеството на „потребител“ според легалната дефиниция в параграф 13 т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗП. Предвид това в настоящото производство е приложима разпоредбата на чл. 7 ал.3 от ГПК, изискваща от съдът служебно да следи за наличието на

неравноправни клаузи в процесния договор.

Освен това в представената от процесуалния представител на ответника молба са наведени доводи за недействителност на сключения договор, които също следва да бъдат проверени.

Процесният договор попада в приложното поле на ЗПК.

Съгласно чл. 22 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен, когато не са спазени императивните законови изисквания към формата и съдържанието на договора за потребителски кредит, установени в защита на потребителите, а именно изискванията на чл. 10, ал.1, чл. 11 ал.1 т. 7-12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал.1 т. 7-9.

В представената по делото и посочена по-горе молба от ответната страна са наведени доводи, че в договора е налице нарушение на чл. 11 ал.1 т. 10 от ЗПК. Съгласно тази разпоредба договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочват взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

От заключението на вещото лице, което не е оспорено от страните и е прието от съда като компетентно изготвено, пълно и в съответствие с поставените задачи, се установява, че в посочения в договора ГПР не са включени сумите на допълнителните услуги – такса „Фаст“ и такса „Флекси“ и с включване на тази такси ГПР е в размер на 228,81 %, а посочения в договора ГПР е 48,55 %. Вещото лице е категорично, че в посочения в договора годишен процент на разходите не са включени сумите за такса за допълнителна услуга „Фаст“ и такса за допълнителна услуга „Флекси“ и че след включване на сумите за тези такси ГПР от 228,81% надвишава законната лихва към датата на сключване на процесния договор 22,88 пъти, тъй като законната лихва е 10 %. От заключението на вещото лице се установява, че общо заплатените суми по договора за потребителски кредит от ответницата са в размер на 1554,85 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 19 ал.1 от ЗПК в Годишния процент на разходите трябва да бъдат включени всички разходи по кредита. С решение от 21.03.2024 г. по дело С-714/22/ СЕС приема, че допълнителните услуги „Фаст“ и „Флекси“ представляват разход, който е следвало да бъде включен в

ГПР и липсата на този разход в договора при изчисляването на ГПР е в противоречие с императивната разпоредба на чл. 11 ал.1 т. 10 от ЗПК, водещо до недействителност на договора на основание чл. 22 от ЗПК.

Предвид установеното, че в ГПР посочен в договора не са включени сумите за допълнителните услуги „фаст“ и „флекси“, съдът приема, че договорът за кредит не е изготвен в съответствие с изискванията на чл. 11 ал.1 т. 10 от ЗПК, поради което на основание чл. 22 от ЗПК договорът е недействителен.

Съгласно разпоредбата на чл. 23 от ЗПК при недействителност на договора потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

При това положение следва на основание чл. 23 от ЗПК да се определи размера на чистата стойност на кредита и за тази стойност да се уважи предявения иск.

В този смисъл е и решение № 50056 от 29.05.2023 г. на ВКС по т.д. № 2024/2022 г. I т.о. ТК.

По делото е представен документ, от който се установява, че по сметка на Т. Т. Е., кредиторът е превел договорената в заем сума от 1000 лв.

При това положение чистата стойност на получения от ответника кредит е в размер на 1000 лв.

От заключението на вещото лице се установява, че Т. Е. е направил плащания по договора в общ размер на 1554,85 лв. – т.е. същата е заплатила на кредитора сума по-висока от дължимата от нея чиста стойност по кредита.

Предвид изложеното, съдът приема, че Т. Т. Е. не дължи суми на ищеца, а от заключението на вещото лице се установява, че именно кредитора е този, който е получил суми в повече от дължимите му се и следва да възстанови на Е. надплатената сума от 554,85 лв. Тъй като обаче в настоящото производство, не е предявен насрещен иск, не следва тази сума да бъде присъждана на Е., а същата може да предяви претенциите си в друго исково производство.

При това положение следва да бъдат отхвърлени като неоснователни предявените искове с правно основание чл. 422 от ГПК, за които е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 499/2023 г. по описа на РС Левски.

При този изход на делото следва да бъде осъдено ищцовото дружество да заплати на процесуалния представител на ответника – адвокат А. на

основание чл. 78 ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 38 ал.2 във връзка с ал.1 т.3 от ЗА и чл. 7 ал.2 т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения по 400 лв. за всеки един от предявените искиове, а именно адвокатско възнаграждение общо в размер на 1200 лв.

В заповедното производство няма данни Е. да е представлявана от адвокат. Видно от приложеното към ч.гр. д. 499/2023 г. по описа на РС Левски е, че Т. Е. е подала лично възражението си и там няма представено пълномощно и договор за правна помощ с адвокат, нито данни адвокат да е извършвал никакви процесуални действия, поради което за заповедното производство на адв. А. не се дължи присъждане на адвокатско възнаграждение.

По делото има доказателства, че Е. е заплатила сумата от 304,47 лв. от които 300 лв. за възнаграждение на вещо лице и 4,70 лв. такса превод, поради което, с оглед изхода на спора, следва да бъде осъдено ищцовото дружество да ѝ заплати сумата от 304,47 лв. – представляваща направените от Е. деловодни разноски.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от „***“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. *** **против Т. Т. Е., ЕГН *****,** с настоящ адрес: гр. ***, искиове с правно основание чл. 422 от ГПК за признаване за установени вземания на ищцовото дружество по отношение на ответницата Т. Т. Е. по сключения между страните договор за потребителски кредит № *** от 28.02.2022 г. **за сумата от 874,85 лв. – главница** по договора; **за законната лихва върху главницата**, считано от датата на подаване на заявлението в РС Левски по ч.гр.д. 499/2023 г.; **за сумата от 242,48 лв.** – непогасено договорно възнаграждение за периода от 05.07.2022 г. до 05.06.2023 г. – датата на предсрочната изискуемост; **и за сумата от 152,29 лв.** – представляваща възнаграждение за закупена и използвана услуга Фаст, за които суми е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. 499/2023 г. на РС Левски.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 38 ал.2 във

връзка с ал.1 т.3 от ЗА и чл. 7 ал.2 т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. *** да заплати на адвокат А. Л. А., с личен номер на адвокат 1500010158, от АК гр. Плевен, с адрес: гр. *** адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв. за процесуално представителство на ответника Т. Т. Е. със сочени по-горе данни.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. *** да заплати на Т. Т. Е., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. *** направените деловодни разноси в размер на 304,47 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на копие от същото на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____